

Бѣдѣжъ *м. дд.*—бѣдѣюсъ: Що бѣдеи, що деди На вѣрхъ бѣла Бѣлашица... Тук' ѣ бѣдѣ еденъ бѣдѣ чадирѣ. *М. 19.* Че ми ѣ драго, Гюло ле, Кога юнака обесѣжт, Риза-та да му бѣдѣжъ, Перчема да се вѣжъ. *Д. 29, 42—45.* Като ме, буле, обѣсѣжт. Да ми извадиш риза-та, Да ми се бѣлей риза-та. *иб. 48, 31. 34. 37.* Бѣли-градо що ми сѣ бѣленшъ". *М. 375.* „Бели граде, що са не белеишъ, — „както са белейши?“— „Какъ да са белея, — Трима старны войска бѣе, Четвърта буенъ огънь гори. *Ч. 297.*

Бѣли-брѣгови *имя соб. гори. Гл. 183.*

Бѣлизина *название луговой травы (ср. подг. сл. грѣва). Пк. 60.*

Бѣлизникавъ *пр.*—бѣловатый, сѣроватый (*син. сивкавъ*): Мухолѣтъ сѣ бѣлизникави мѣхурчета, кои-то ставать по кожидѣ-та въ уста-та, безъ да е разлутена. *Л. Д. 1871 р. 127.* Болны бубы, стоятъ бѣлизникавы и опѣргѣны. *иб. 1874 р. 197.* *Ср. подг. сл. мѣдѣ.* Слѣдѣ лѣкы волканскы рѣгациа цѣлый въздухъ быва напѣленъ съ тѣмно-бѣлизникавъ пепель. *Л. Д. 1873 р. 68.* Варовита-та прѣстъ е бѣлизникава, или сивкава. *иб. 1872 р. 236.*

Бѣлилка *с. ж. тоже что бѣлопрѣстица*—бѣлая глина: Стая сѣзидана отъ плетѣ замазанъ отъ вѣнъ и отъ вѣтрѣ съ жѣлѣ прѣстъ, или бѣлѣ кѣту варѣ, кож наричѣтъ бѣлилка, или бѣлопрѣстица, и кож сѣ нахождѣ изобилно въ Бѣлгаринѣ. *Пк. 31.*

Бѣлило *им. Бѣлилице с. с.*—бѣлило: Отъ того еленское бѣлило почва да сѣ лѣщи. *Пк. VII.* Бѣлило-то на харема, кое-то напѣстина може да е отечество-то му Турско. *Л. Д. 1874 р. 242.* Ала не ѣ туй момиче за тебѣ, Тоз' сѣ ище за грошъ за два бѣлилице, За петъ за шестъ червилце. *Д. 78, 11—12. 14.* Пойди кѣлни телѣлка-та—Полянинска, Що продава драмѣ бѣлило. *М. 298.*

Бѣлина *с. ж.*—1) бѣлизна: Той са облѣчеше въ дѣлгата си одежда отъ блѣскава бѣлина и земяше въ рѣка лирата отъ слонова кость. *Т. 28.* 2) Бѣлокъ глаза: Та ка сѣ Арапски узбой, Обѣрна очи въ бѣлина, Обѣрна уста кѣмъ небо, Тога ѣ деверѣ думаше: Сега сѣ като дела. *М. 89.*

Бѣлисамъ *м. дд.*—бѣлю извѣстью: Бѣлисана съ варѣ кѣща да има Бѣлгарину не бѣ допустено. *Гл. 239.*

Бѣлица *с. ж.*—бѣлая рыбаца *alburnus*. *Пк. 40. Ср. подг. сл. риба.*

Бѣлина планина *название горы.* Марковъ камень сѣ нахождать на подножѣ-то отъ Бѣлица планина. *М. р. 524.*

Учен. Зап., сл. Дювернуа.